

отъ Солунски-ты Юруцы и го нарѣкли Енн-махале, а старо-то негово имѣ никой не помни. Доспатски-ты Помацы сѫядри человѣци и гостолюбиви, и ако да говорять въобще Бѣлгарски, нѣ нравія-та имъ сѫ съвсѣмъ турски. Тѣ сѫ сѧ истурчили въ 1495 год. въ царуваніе-то на Султанъ Базитъ II, когато ся истурчихъ и македонски-ты Помацы и Боснаци-ты.

32. При това село къмъ югъ има стари гробища съ надгробни стѣлпове и четвъртиты камъни голѣмы надписани съ по единъ знакъ отъ забѣлѣжены-ты въ таблицѣ подъ чрѣт. 13-ый. Такивы забѣлѣжени камъни имало много, нѣ като добрѣ издѣлани, селяни-ти ги вдигнатъ за основа на кѫща-та си и така останатъ въ земѣтѣ. На това село старо-то имѣ не е известно, нѣ само къмъ югозападъ на единъ рѣтъ показватъ развалини отъ языческо капище, дѣто тѣхни-тѣ прѣдеды нѣкогажъ принасяли жрътви по единъ живъ еленъ, та и сега го наричатъ Еленина черкова, дѣто съкъ годинѣ на 21-й Маѣ селски колятъ по единъ невпрѣгнѣтъ юнецъ•курбанъ и тамъ го варятъ, та ся гощаватъ и веселятъ презъ сичкійтъ денъ за спомянъ на тракійски-ты Славяни.

33. На това село първо-то имѣ не е известно, нѣ Черногоровци-ты доказватъ, че било голѣмо и имало черкова Св. Пророкъ Йеремія и че въ завоеваніе-то тамо ся населили до 2000 кѫща Турци, та преобърнали черкова-та на джамія, и дѣто до скоро ся намирали мраморни плочи съ надписи и надгробни стѣлпове, нѣ послѣ Гюрджийтъ като изгориъ и село-то и джаміятѣ, Турци-ти бѣгали, та ся населили въ сегашни-ты села Кара-Якуплу и Бѣга, а сегашни-ты Турци испослѣ ся населили.

34. На южнѣтъ край на това село има едно мѣсто, кое-то наричатъ черковище; отъ тамо сѫ ископали селяни-ти единъ мраморенъ подстълникъ (кюрсія) толкова искусно изработенъ съ разни цвѣти дѣто е за чудо. Тоя мрамортъ и друга една плоча, на коя-то има слѣдующій надписъ:

И . . . . ТОТ ВІЮГС ДЕІСОРУТ КУРІА . . . .

Тая мраморна плоча вѣкой Попъ Иванъ намѣрилъ въ Ба туувъ и ѝ донесъ въ село-то, та сѫ сега въ черкова-та. Отъ село-то $\frac{1}{2}$ часъ къмъ сѣверъ, въ подножието на Ко-